

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sv/2/2012
Identifikačné číslo spisu:	7612200001
Dátum vydania rozhodnutia:	07.03.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Poláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7612200001.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: I. V., bytom v G., proti odporcovi: Ústredná volebná komisia, so sídlom Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Ústredná volebná komisia, Bratislava, Drieňová 22, konajúc o návrhu navrhovateľa na zaregistrovanie kandidátnej listiny pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Návrhom zo dňa 30. decembra 2011, pôvodne podaným na Okresnom súde Spišská Nová Ves, postúpeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na základe uznesenia Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 6S/1/2012-4 zo dňa 4. januára 2012 (doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 16. februára 2012 a následne 7. marca 2012), navrhovateľ žiadal, aby súd rozhodol o uložení povinnosti odporcovi zaregistrovať občiansku kandidátku I. V. pre voľby do Národnej rady Slovenskej republiky, ktoré sa budú konať v marci 2012.

V odôvodnení svojho návrhu navrhovateľ uviedol, že 6. decembra 2011 odovzdal kandidátnu listinu pre nadchádzajúce voľby do Národnej rady Slovenskej republiky ústrednej volebnej komisii. Ústredná volebná komisia svojím uznesením č. 1 zo 16. decembra 2011 (ÚVK-2011/011) rozhodla, že kandidátne listiny môžu podať len politické strany a politické hnutia registrované podľa zákona č. 85/2005 Z. z.. Namietal, že odmietnutím registrácie z toho dôvodu, že kandidátku do volieb nepodala zaregistrovaná politická strana, ale občan, odporca porušil čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nie je prípustné brániť občanom, aby sami priamo navrhovali kandidátov za poslancov Národnej rady Slovenskej republiky, keďže túto úlohu v súčasnosti nevykonávajú naši volení zástupcovia, ale iba nevolené politické strany. Odporca tiež podľa názoru navrhovateľa porušil čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky, pretože nie je možné obmedziť politickú súťaž pri voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky iba na skupinu vybraných, Ministerstvom vnútra registrovaných politických subjektov a vylúčiť ostatné politické sily, ktorými sú aj samotní občania.

K návrhu navrhovateľ pripojil list Ústrednej volebnej komisie zo 16. decembra 2011, podľa ktorého Ústredná volebná komisia na svojom zasadnutí 16. decembra 2011 prerokovala jeho podanie a prijala uznesenie č. 1 v tomto znení: „Ústredná volebná komisia sa oboznámila s predloženým podaním súkromnej osoby I. V. a konštatuje, že v uvedenom prípade nejde o kandidátnu listinu podľa zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Kandidátne listiny môžu podať len politické strany a politické hnutia registrované podľa zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach v znení neskorších predpisov.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým skúmal, či má právomoc vo veci konať (§ 103 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá a § 250za ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), keďže existenciu procesných podmienok konania musí skúmať z úradnej povinnosti (ex offio), a to v ktoromkoľvek štádiu konania.

Podľa § 250za ods. 1 OSP, ak volebná komisia príslušná podľa osobitného zákona rozhodla

- a) o registrácii kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická straku alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na zrušenie registrácie kandidátnej listiny,
- b) o registrácii kandidátnej listiny s úpravou vykonanou podľa osobitného zákona, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o ponechaní kandidáta na kandidátnej listine,
- c) o odmietnutí registrácie kandidátnej listiny, môže sa dotknutá kandidujúca politická strana alebo koalícia obrátiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky s návrhom na vydanie rozhodnutia o zaregistrovaní tejto kandidátnej listiny.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, účastníkmi konania sú politická strana alebo koalícia, ktorá podala návrh podľa odseku 1 a Ústredná volebná komisia.

Citované zákonné ustanovenie taxatívne vymedzuje právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konať vo veciach registrácie kandidátnych listín. Túto právomoc najvyššieho súdu nie je možné rozšíriť.

Z uvedeného je nesporné, že právomoc Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o uplatnenom návrhu nie je daná, keďže nejde o kandidátnu listinu v zmysle § 18 zákona č. 333/2004 Z. z. o voľbách do Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 333/2004 Z. z.“), nakoľko kandidátnu listinu nepodala politická strana ani koalícia, ale fyzická osoba, ktorej toto právo zákon nepriznáva. Pokiaľ navrhovateľ namietal porušenie čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že podľa čl. 30 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky podmienky výkonu volebného práva ustanoví zákon, ktorým je zákon č. 333/2004 Z. z. ustanovujúci podmienky na registráciu kandidátnych listín do volieb do Národnej rady Slovenskej republiky (§ 18 a nasl. citovaného zákona).

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval podľa § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 244 ods. 5 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku a konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.